

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาพฤติกรรมความก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาแบบกลุ่มในการพัฒนาจริยธรรม โดยให้ตระหนักถึงความยุติธรรมและความอาทรที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อายุระหว่าง 12-14 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น โดยมีความสนใจเข้าร่วมการทดลองมีจำนวนทั้งสิ้น 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คน และกลุ่มควบคุม 20 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วมการปรึกษาแบบกลุ่มตามโปรแกรมรวม 8 ครั้ง ครั้งละ 1 – 1.5 ชั่วโมง ตลอดระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. โปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มในการพัฒนาจริยธรรมโดยให้ตระหนักถึงความยุติธรรมและความอาทรที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีชุมชนที่มีความยุติธรรม (Just Community) และพัฒนาการจริยธรรมความอาทร

2. แบบทดสอบความก้าวร้าว ที่ผู้วิจัยได้ดัดแปลงจาก The Aggression Questionnaire ของอาร์โนลด์ เฮช บัส และมาร์ค เพอร์รี่ (Arnold H. Buss & Mark Perry) โดยแบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ความก้าวโดยการใช้อำนาจ การใช้วาจา ความโกรธ และความรู้สึกรังเกียจกับผู้อื่น ในด้านความก้าวร้าวโดยการใช้ความสัมพันธ์ ดัดแปลงจาก Assessment of Aggression ของ ซี ดี แมคโดนัลด์และคณะ (C.D. McDonald et al.)

การเก็บข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำใน 2 ระยะ คือ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวด้วยสถิติค่าที ซึ่งผลการศึกษาสรุปลงได้ดังนี้

1. นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มในการพัฒนาจริยธรรมโดยให้ตระหนักถึงความยุติธรรมและความอาทรที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม มีคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวรวมลดลงแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภายหลังการทดลอง แต่เมื่อพิจารณาแยกตามความก้าวร้าวในด้านต่าง ๆ ปรากฏว่าความก้าวร้าวด้านความรู้สึกรังเกียจกับผู้อื่นลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้คะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวด้านการใช้อำนาจก็ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน ส่วนความก้าวร้าว

ด้านวาจากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวรวม อีกทั้งความก้าวร้าวด้านการใช้กำลังและความก้าวร้าวด้านความโกรธสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการรายงานโดยผู้ปกครองที่ใกล้ชิด นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มในการพัฒนาจริยธรรมโดยให้ตระหนักถึงความยุติธรรมและความอาทรที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม มีคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวรวมลดลงภายหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวด้านการใช้กำลังลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมได้แก่ การทำกิจกรรมที่โรงเรียนหรือองค์กรอื่น ๆ และการศึกษาของมารดาโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ ลำดับการเกิด การช่วยเหลืองานบ้าน การศึกษาของบิดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้การศึกษาแบบกลุ่มในการพัฒนาจริยธรรมโดยให้ตระหนักถึงความยุติธรรมและความอาทรที่มีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม มีการเปลี่ยนแปลงของความก้าวร้าวด้านความรู้สึกเป็นศัตรูกับผู้อื่นจากการรับรู้ของผู้ปกครองที่ใกล้ชิดได้รายงานการเปลี่ยนแปลงความก้าวร้าวรวมและความก้าวร้าวด้านการใช้กำลังของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าร่วมโปรแกรม นอกจากนี้ความก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าโปรแกรมก็แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่เข้าโปรแกรม โดยนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้าโปรแกรมมีคะแนนเฉลี่ยความก้าวร้าวค่านักเรียนที่ไม่เข้าโปรแกรมทั้งความก้าวร้าวรวม และความก้าวร้าวด้านการใช้กำลังและวาจา

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโปรแกรมและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมได้แก่ การทำกิจกรรมที่โรงเรียนหรือองค์กรอื่น ๆ และการศึกษาของมารดา

The purpose of this research was to study the effect of a group counseling program based on a just and caring community approach to moral development on adolescents' aggression. The study was a quasi-experimental research with pre-test / post-test control group design.

The subjects were students aged 13-14 at secondary school level 1 – M.1 at Pakkred school in Nonthaburi. There were 40 participants, 25 female students and 15 male students. The subjects were divided into two groups, 20 in the treatment group and another 20 in the control group. Participants in both groups volunteered to be subjects. The treatment group was divided into two groups. Each participated in a four-week group program on a just and caring community approach to moral development which consisted of eight sessions of 60-90 minutes each with the researcher acting as group leader. The control group did not participate in the program. Instruments used in this study were:

1. The group counseling program in just and caring community approach to moral development was constructed by the researcher using Kohlberg's Just Community and Gilligan's caring moral development.

2. The aggression questionnaire was adapted from Arnold H. Buss and Mark Perry's Aggression Questionnaire. This questionnaire was divided into 4 parts: physical aggression, verbal aggression, anger, and hostility. Another part of aggression, relational aggression, was adapted from C.D. McDonald et al.'s Assessment of Aggression.

A statistical *t* test analysis was conducted to determine significant differences in mean scores between the two groups at pre-test and post-test. A statistical Chi Square analysis was conducted to determine the effects of several variables on aggression. The results of this study were:

1. Comparing the two groups at post-test: The treatment group that participated in the just and caring community approach to moral development program showed statistically significantly lower mean score on the aggression questionnaire than the control group by a level of .01. Analysis by types of aggression: for physical aggression the treatment group had a statistically significantly lower mean score than the control group by a level of .01, and for verbal aggression the treatment group had a statistically significantly lower mean score than the control group by a level of .05.

Even though the analysis of the post-test of the treatment group did not show a statistically significantly lower mean score on the whole aggression questionnaire, in the hostility part the treatment group showed a statistically significantly lower mean score by a level of .05.

2. Analysis of the treatment group as reported by a close parent at post-test: From the parents, the treatment group had a statistically significantly lower mean score on the aggression questionnaire by a level of .05. Also in the part of physical aggression, the parents reported that the treatment group had a statistically significantly lower mean score by a level of .01.

3. Analysis of variables effected on aggression: Variables which had an effect on the aggression of all the participants were joining school activities, and the education of mothers, both variables had a statistically significant level of .05. The other studied variables: sex, birth order, helping to do chores in the house,

education of fathers, career of fathers, and career of mother did not have a statistically significant effect on the aggression of the subjects.

In conclusion, students participating in the group counseling program based on a just and caring community approach to moral development showed changes in aggression in the hostility part. They also showed differences in aggression from these students who did not attend the program, especially in physical aggression and verbal aggression. From reports of parents, those students who attended the program showed changes in aggression, especially in physical aggression.

The variables which had an effect on the aggression of all participants were joining school activities, and the education of mothers.